

Verlies

Marco Borsato

Ze zeggen dat de tijd je wonden heelt
Maar ik voel elke dag dezelfde pijn
Waarom werd je bij me weggehaald?
Waarom mocht je niet gewoon dichtbij me zijn?
Nog steeds dezelfde leegte in mijn hart
Nog steeds dezelfde handen op mijn keel
Boos op de God die jou niet wilde helpen
Boos op een wereld die niet stoppen wil

Ik zie nog steeds de tranen in je ogen
Die je het liefst verborgen hield voor mij
Hoe klein je was, je wilde mij al sparen
Je hield je groot en je verbeet de pijn
Ik wilde elke dag wel met je ruilen
Ik wens nog elke dag dat ik het was
Jou te zien lijden en niet kunnen helpen
Die onmacht sloopt me nu nog elke dag

En niemand vertelt mij wat de reden is
Dat alles zo verandert
Ineens is alles anders
Het was toch goed zoals het was?
Jij deed toch niemand kwaad?
Ik begrijp het niet

Ik heb geschreeuwd tot ik geen stem meer had
Mezelf gepijnigd tot ik niets meer voelde
De cirkel keer op keer weer rondgegaan
Totdat ik zelf niet eens meer wist waar ik op doelde
Ik heb gepiekerd tot het ochtend was
Alle beslissingen die ik ooit nam
Alle vragen die ik had gesteld
Gewacht op antwoord dat van niemand kwam

En niemand vertelt je hoe je verder moet
Als alles wat je lief is
Ineens voor altijd weg is
Een moment is alles goed
En dan vertelt een stem je
Dat het ophoudt

Nee niemand vertelt mij wat de reden is
Dat alles zo verandert
Ineens is alles anders
Het was toch goed zoals het was?
Wij deden niemand kwaad, toch?
Ik begrijp het niet

Ik stap mijn bed uit en begin de dag
Ik zie de zon, maar 'k voel haar warmte niet
Ik dwing mezelf de woorden te herhalen
Die je zei vlak voor je ons verliet
Je keek me even heel diep in mijn ogen
Je pakte me heel stevig vast
"Wees niet boos om wat er niet meer is, pap
Maar wees dankbaar voor datgene dat er was"